

	Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
				Szerző Cím <i>Népgyűlés a Közúti ellen.</i>
		Forrás: <i>Pesti napló</i>		
Bp. (Hely)		1911 <i>1/23</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)	Idő <i>"1911"</i>
				Személy
				Helyszám

* **Népgyűlés a Közúti ellen.** Az a sok panasz és az a megmérhetetlen elkeseredés, amely a közönségben összegyűlt a Közúti villamos ellen, vasárnap délután hatalmas, impozáns népgyűlésen tört ki. A népgyűlés, amelyet a kelenföldi polgárok tartottak a Ferenc József-híd budai hídfőjénél a Gellért-téren, voltaképpen csak egyetlen városrésznek, a Kelenföldnek panaszait mondotta el, de e panaszokban egyetért minden budapesti lakos. A közlekedés a Kelenföldön éppen olyan rossz, mint másutt, ahol a Közúti villamos kocsijai járnak, de talán a Kelenföld érzi meg legjobban azt, hogy a Közúti csak az az ember szállhat föl, aki ráér és nem siet. A Kelenföld, amely legújabb városrésze Budapestnek, a Közútinak köszönheti, hogy az emberek félnek odamenni lakni s azok közül, akik ott laknak, csupán azért mennek el sokan, mert nem bírják ki a közlekedési mizériákat. Ezen a tegnapi népgyűlésen, amelynek Fischer József kir. tanácsos volt az elnöke és Sztankovich Ferenc a jegyzője, ezek a panaszok hangzottak el, de a legnagyobb elkeseredés és düh hangján. Az első szónok Strausz Adolf keleti akadémiai tanár volt, aki mindenekelőtt a fővárost támadta, amely mostoha a Kelenföldhöz, mert sem utakat nem csinál, sem kövezetet, sem világitást, sem piacot. S akkor még a polgárság szembekerül egy nyereszkes társasággal, a Budapesti Közúti Vaspálya Társasággal, amelynek működése és kezelése éppen olyan piszkos, mint a kocsijai. Támadta a fővárost, amely nem akar eljárni a Közúti Villamos ellen s nem bünteti meg azokért a lehetetlen visszasságokért, amelyek napról-napra előfordulnak. A gyűlés nagy tetszéssel fogadta a beszédet, néhány elkeseredett, fenyegető közbeszólás is hallatszott, éppen úgy, mint a második

beszédnél, amelyet Várnay Alajos építész tartott meg. Ha nem Budapesten történtek volna meg ezek a bajok, hanem Párisban, már régen fölszedték volna a villamos sineket s a kocsikat, igazgatóstul együtt beledobták volna a Szajnába. A viharos éljenzés és taps után Somogyi Béla tanító beszélt, aki minden bajnak abban látja az okát, hogy nincsen általános titkos választójog. Ezt kell sürgetni s az általános titkos választójog alapján kell összeállítani a főváros képviselőtestületét, akkor a lakosság minden tagja résztvehet a községi életben s így nem történhetnének meg ilyenek. Az a javaslat, amelyet elfogadásra ajánlott, ilyen értelmű volt s a gyűlés elnöksége azzal, hogy ez nem tartozik oda, nem akarta tudomásul venni. Itt egy kis zavar támadt, mert a szocialisták mozgolódtak és lármásan követelték ezt a határozati javaslatot, de végül is valamennyien elfogadták azt, amelyet az elnökség ajánlott s amelyben erélyes szavakkal sürgetik a közlekedés reformját. A gyűlésen a közbeszólások élesebbek és támadóbbak voltak, mint a beszédek, ami azt mutatta, hogy ezeknek az embereknek kevesebb szó is elég lett volna ahhoz, hogy a keserűség kikiáltson belőlük. Többen mint kétezer gyűltek össze a Gellért-téren s ez a kétezer ember igazán Budapest egész polgárságát képviselte. A polgárságot eddig nem igen hallgatták meg a városházán, vajjon elhallatszott-e oda ennek a kétezer embernek az orditása?